

[I. A. Hansen.]

aabne Døre. Men for os stiller Sagen sig noget anderledes. Jeg tror ikke, at man i noget Land, der vedkender sig en Opgave for sit Forsvar, en Mening med sit Forsvar, drøfter disse Forhold for aabent Tæppe, jeg er i alt Fald i dette Spørgsmaal, for øvrigt ogsaa i adskillige andre, som jeg hørte det ærede Medlem Hr. Holstein fremsætte i Gaar, enig med det ærede Medlem Hr. Holstein, naar han sagde: Lad os begynde her med at faa Klarhed over de Opgaver, som stilles til dansk Forsvar, lad os faa denne Klarhed, inden Forslaget eller Forslagene forlader Udvalget. I Udvalget, og ikke i denne Sal, er Stedet for Tilvejebringelse af en saadan Klarhed.

Der er adskilligt andet af det, der er fremkommet under disse Dages Forhandlinger, som jeg kunde have Lyst til at gaa ind paa, men af Hensyn til den lange Tid, denne Forhandling allerede har varet, og den fremrykkede Tid i Dag og ogsaa under Hensyn til, at Forsvarsministeren udførlig har imødegaaet det meste af det, der er sagt, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa yderligere Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde henvendt til mig, at vi vilde gøre den Erfaring, at Budgetterne i Forsvarsministerens Forslag heller ikke kunde holde. Han advarede, han sagde: Brændt Barn skal sky Ilden, gør nu ikke om igen, hvad I gjorde i 1922. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter sin Paastand om, at Budgetterne ikke kan holde. Jeg hørte, han støttede det paa Sagkundskaben. Jeg tror, han vil indrømme Forsvarsministeren, at i de Spørgsmaal, det her drejer sig om, i Beregningsspørgsmaal, er de Kræfter, der staaar til Raadighed i Ministeriet, nok saa gode og paalidelig sagkyndige som de øverste Generaler og Admiraler. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Forsvarsminister, som sammen med os andre har gjort Erfaringerne fra 1922, er i højeste Grad interesseret i, at de Fejlregninger ikke gøres om igen. Jeg nærer fuld Tillid til, at han med alle de Midler, han har, vil undersøge dette grundigt, men jeg skal, saa vidt det staaar til mig, drage Omsorg for, at vi i det kommende Udvalg faar Lejlighed til at øve en saa stærk Kontrol med disse Beregninger, som det overhovedet er muligt, at vi sikrer os alle dertil egnede Hjælpemidler. For jeg er enig med det ærede Medlem:

det tjener intet Formaal at bygge en Ordning paa Budgetter, som ikke kan holde. Man tjener ikke Ordningen, intet Partiformaal, men skader kun. For Forsvarssagens egen Skyld kan Fejlregningerne fra 1922 ikke gentages.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelse om Admiral Rechnitzers Forslag. Det ærede Medlem sagde, at dette Forslag havde Interesse, thi det ærede Medlem havde den Opfattelse, at det dog egentlig maatte tage Sigte paa Bevogtnings- og ikke paa Kampopgaver. Det ærede Medlem ved meget godt, at det gør det ikke. Det ærede Medlem kender Admiral Rechnitzers Syn paa Forsvarsvæsen lige saa godt som jeg. Vi har begge sammen med Admiral Rechnitzer deltaget i Arbejdet i Militærkommissionen, og der foreligger fra Arbejdet der bindstærke Værker og Taler, som Admiral Rechnitzer har holdt, og som alle gaar ud paa at paavise, at et dansk Forsvar som ethvert andet Lands Forsvar har Kampopgaver. Ingen har dygtigere og klarere end Admiral Rechnitzer imødegaaet de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. P. Munch gav Udtryk. Jeg vil gerne, idet jeg omtaler Admiral Rechnitzer, have Lejlighed til at sige, at de Angreb, Admiralen udenfor denne Sal i en vis Side af Pressen har været Genstand for, er ganske utilladelige og usømmelige, og de er det saa meget mere, som de tager Sigte paa Admiralens borgerlige Ære og Ære som dansk Søofficer, og disse Angreb rettes paa en Mand, om hvem man ved, at hans Embedspligt hindrer ham i at besvare Angrebene. Ingen, der har haft Lejlighed til at følge Admiral Rechnitzers Arbejde for et dansk Forsvar, er i Tvivl om, at han har udrettet et maaske større og dygtigere Arbejde for et dansk Forsvar end de fleste andre her i Landet. Dette tror jeg, alle, der sammen med Admiralen har deltaget i Arbejdet for en dansk Militærordning, vil bekræfte, uanset hvilken Partifarve han har.

Med Hensyn til Admiral Rechnitzers Forslag maa jeg sige, at jeg ikke har haft Lejlighed til at se det; i saa Henseende er jeg stillet som det ærede Medlem Hr. P. Munch. Det ærede Medlem sagde, at han interesserede sig for det, men han sagde ikke, at han kunde acceptere det (Afbrydelse). Ja, han kunde acceptere det, hvis det blev klippet ned for Flaadens og Flyvevæsenets Vedkommende. Hæren kunde han billige, saaledes som han kendte det von hören sagen, men han kunde kun acceptere dette Forslag, hvis han fik